

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Crisis Theologica

Cárdenas, Juan de

Sevilla, 1687

Cap. V. Ostenditur falsitas propositionum trigesimæ secundæ, &
trigesimæ tertiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75689](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75689)

C A P T V V.

*Ostenditur falsitas propositio-
num trigesimæ secundæ,
& trigesimæ tertiæ.*

SUMMARIUM.

*Explicantur tria, quæ in his proposi-
tionibus damnantur. num. 96.*

*Argumentum desumptum ex inequa-
litate iuris ad rem, & iuris in re.
num. 97.*

Refutatur. num. 98.

*Ex inæqualitate iuris in aliqua bona
nihil probatur contra ius defen-
dendi illa. num. 99.*

*Proponuntur argumenta efficacia
contra propositionem trigesimam se-
cundam damnatam. num. 100.*

*Eadem argumenta militant contra
utramque partem trigesimæ ter-
tiæ propositionis. num. 101.*

96. **T**ria sunt, quæ damnantur in his duabus propositionibus. Nam trigesima secunda dicit, esse licitum defendere defensione occisiva ea bona, ad quæ ius inchoatum habemus, & quæ nos possessuros speramus, quæ duo de iure inchoato, & de spe possessionis copulanter videntur accipi, ita ut utrumque requiratur. Et trigesima tertia dicit duo, scilicet defendere se posse eodem genere defensionis hæredem, & legatarium contra impediendum; deinde posse eodem modo se defendere, qui habet ius in Cathedrali, vel præbendam, contra impediendum possideri.

Fig. 97. Filguera in explicatione propositionis 32. sibi videtur convincere manifeste falsitatem eius hoc argumento, quod in hæc verba proponit: [Hæc propositio non solum

scandalum, sed etiam temeritatem explicat, nam aliud est actu possidere, aliud autem habere ius ad possidendum, sicut diversum est habere ius ad rem, ac habere ius in re, ut patet in habente domum, aut agrum, & habente ius, & actionem ad domum, vel agrum: nam primum importat ipsam possessionem; secundum vero solum ius in illam. Ex qua vera, & commuiter recepta doctrina propositio damnata refutatur. Nullus habet æquale ius aliquid defendendi, nisi æquale etiam habeat ius in illud, ut per se manifestum est; sed ius in ea, quæ actualiter possidemus, non est æquale, ac in illa, ad quæ ius inchoatum habemus, & quæ nos possessuros speramus; siquidem primum est in re, secundum vero ad rem: ergo etiam si sit licitum defendere defensione occisiva, quæ actu possidemus, non tamen ea, ad quæ ius inchoatum habemus, & quæ nos possessuros speramus.]

98. Sed maiorem efficaciam in argumento desidero. Nam pro veritate certa non sufficit argumentum debilis consequentiæ. Eam esse debilem sic ostendo. Etenim si Titius domi suæ custodiat quinquaginta millia aureorum aliena, suæ tamen Fidei commissa, & fures accedant ablaturi eam aureorum quantitatem, certum est, quod potest ea defendere ferro, & armis cum moderamine inculpatae tutelæ. Argumentum autem Filguerae tale est, ut in simili forma probare possit, non posse Titium defendere ferro, & armis eam aureorum summam suæ Fidei creditam. Nam iuxta hunc Authorem nemo habet æquale ius aliquid defendendi, nisi æquale etiam habeat ius in illud: sed ius in ea, quæ actualiter possidemus non est æquale, ac in illa, quæ sunt aliena, & solum Fidei nostræ commissa sunt titulo

M in m pigno-

pignoris, vel depositi: ergo etiam si sit licitum defendere defensione occisiva, quæ actu possidemus, non tamē ea, quæ nostræ Fidei sunt commissa titulo pignoris, vel depositi.

99. Constat ergo, inæqualitate iuris in aliqua bona nihil probari circa ius defendendi illa. Quid enim prodest, quod ius sit æquale, si est verum ius defendendi ferro, & armis? Vel quomodo probatur, ius defendendi debere esse inæquale, ex eo quod vnum, & alterum ius ad bona sit inæquale? Quare maior eius syllogismi falsa est. Et adhuc si esset vera, nihil probaret: quia non repugnat, vnum; & alterum ius defendendi esse inæquale, & tamē vtrūque esse verum ius defendendi.

100. Reiecta ergo ea argumentandi ratione, propositio damnata convincitur de falsitate eisdem fere argumentis, quibus de falsitate convincimus cap. 2. propositionem trigessimam de defensione occisiva contra calumniatorem. Primo, quia non licet occidere hominem propter solam opinionem probabilem; dato, & non concesso, quod ea opinio esset probabilis. Secundo, nam

in hoc casu non est evidentia de moderamine inculpatae tutelæ; cum in Republica sint destinata media ad defendendum iura civium. Tertio, nam Respublica habet ius publicum contra ius privatum defendendi ferro, & armis privata iura; & ius publicum prævalet iuri privato. Quarto, nam legibus humanis interdicitur, quod homines privatim defendant iura ad aliqua bona. Vide ea argumenta ibi latius proposita.

101. Eadem argumenta militent contra vtramque partem propositionis 33. de impediente hereditatem, aut legatum, & de impediente possessionem Cathedralis, aut præbendæ. Et præterea hoc etiam argumento convincitur. Non enim licet defendere ferro, & armis, nisi cum quis actualiter invaditur: sed non invaditur actualiter, cum videt, alium negotiatione verbali, etiam dolosa, impedire aditionem hereditatis, solutionem legati, aut possessionem Cathedralis, vel præbendæ: ergo non licet defendere id ferro, & armis.

